

for arving, når der skal beregnes boafgift. Den, der har givet arveafkaldet, skal således ikke betale boafgift. Hvis fristen ikke overholdes, anses personen, der giver arveafkald, alligevel for at være den retmæssige arving med de afgiftsmæssige konsekvenser, det medfører. Der skal så først betales boafgift af arven til arvingen, og derefter skal den person til fordel for hvem, afkaldet blev givet, enten betale gaveafgift eller indkomstskat af beløbet (arven) - afhængig af slægtskabet til arvingen, der giver arveafkald.

Den gældende regel om den afgiftsmæssige virkning af arveafkald blev indført med virkning fra 1. januar 1997, jf. lov nr. 1222 af 27. december 1996. Reglen var en tidsmæssig lempelse i forhold til de tidligere gældende regler, hvorefter arveafkaldet skulle være givet, inden arvingerne i forbindelse med boets udlevering tog stilling til, om gælden skulle vedgås eller fragås. Efter de nye dødsboskifteregler skal gælden ikke vedgås ved boets udlevering, og arvingerne hæfter først personligt og solidarisk for gælden, når deling af boet er påbegyndt. Som følge heraf fandt man det rimeligt også at udvide den tidsmæssige betingelse for et gyldigt arveafkald i boafgiftsloven, således at arveafkald først skal være meddelt ved indsendelsen af boopførelsen, dog senest inden der foretages udlodning i boet.

Det har imidlertid vist sig, at de nye regler om fristen for arveafkald i særlige situationer kan medføre en utilsigtet stramning.

Det gælder i de tilfælde, hvor en efterlevende ægtefælle har brug for straks at få penge fra boet til eksempelvis almindeligt forbrug. Dette vil normalt ske ved, at der hurtigt efter ægtefællens dødsfald foretages en acontoudlodning til den efterlevende ægtefælle fra boet. Hvis der efter de gældende regler skal meddeles arveafkald i boet med den virkning, at det er den person til fordel for hvem afkaldet er givet og ikke afkaldsgiveren, der skal anses for arving, når der beregnes boafgift, skal afkaldet være givet, inden der sker udlodning fra boet, herunder også acontoudlodning til ægtefællen.

Der er her tale om en tidsmæssig begrænsning for meddelelse af arveafkald, som det kan være svært at overholde i praksis.

Når acontoudlodningen har fundet sted, vil der således ikke kunne meddeles arveafkald, uden at det kan få særlige afgiftsmæssige eller indkomstskattemæssige konsekvenser for den person til fordel for hvem, afkaldet er givet. Dette er ikke tilsligt.

Forslaget

Som følge heraf foreslås det, at betingelserne for meddelelse af arveafkald ændres, således at en acontoudlodning til en efterlevende ægtefælle ikke er til hinder for, at der efterfølgende kan ske arveafkald med afgiftsmæssig virkning efter de almindelige bestemmelser herfor. Tilsvarende gælder for en acontoudlodning til en efterlevende registreret partner.

Forslaget vil typisk medføre en lempelse for den person, til fordel for hvem arveafkaldet er givet, i de tilfælde hvor der efter de gældende regler først bliver meddelt et arveafkald, efter at der er foretaget en acontoudlodning til den efterlevende ægtefælle. Forslaget betyder således, at afkaldsgiveren ikke som efter de gældende regler anses for arving, selv om afkaldet først gives efter, at der er foretaget en acontoudlodning til den efterlevende ægtefælle. Derimod anses den person, der har fået fordel af arveafkaldet, for arving, og der skal betales boafgift efter de almindelige regler. Til gengæld undgår den pågældende person (dvs. den »nye arving«) så at betale gaveafgift eller indkomstskat af det modtagne beløb.

C. Finansielle aktier i lavskattelande

Forslaget findes i § 1, nr. 2 og 3; § 3, nr. 1 og 3, samt § 4 nr. 1-3 og §§ 5 og 6.

Gældende regler

De skattemæssige regler for udloddende investeringsforeninger indeholder et krav om, at foreningerne ikke må besidde finansielle aktier fra lavskattelande, hvis fortjeneste ved salg af investeringsbeviserne skal beskattes efter reglerne for investeringsbeviser i aktiebaserede investeringsforeninger. (Reglerne findes i aktieavancebeskatningslovens § 2 d, stk. 1, 2. pkt. og pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 1. Finansielle aktier fra lavskattelande er aktier i finansielle virksomheder, der er hjemmehørende i lavskattelande. De er omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a eller pensionsafkastbeskatningslovens § 3).

De pågældende regler på indkomstskatteområdet går ud på, at avancen ved afståelse af investeringsbeviset beskattes som aktieindkomst. Ellers beskattes avancen som kapitalindkomst.

De pågældende regler i pensionsafkastbeskatningsloven går ud på, at avancen beskattes med 5 pct. ligesom aktier i stedet for 26 pct., der gælder for obligationer.

De pågældende regler vedrører kun beskatning af avancen. De vedrører ikke beskatning af udlodningen. En udlodning fra foreningen splittes nemlig altid op i overensstemmelse med fordelingen af foreningens